

USNESENÍ

Vrchní soud v Olomouci projednal ve veřejném zasedání konaném dne 18. května 2023 odvolání **obžalovaných MUDr. Vladimíra L.**, narozeného xxx v xxx, trvale bytem xxx, fakticky bytem xxx, **PharmDr. Lud'ka K.**, narozeného xxx ve xxx, trvale bytem xxx, fakticky bytem xxx, a **státního zástupce** proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě, pobočky v Olomouci ze dne 11. 10. 2021 č. j. 28 T 4/2016-12432 a rozhodl

takto:

I. Podle § 258 odst. 1 písm. b), c), odst. 2 tr. ř. se z podnětu odvolání státního zástupce a obžalovaných MUDr. Vladimíra L. a PharmDr. Lud'ka K. napadený rozsudek částečně zrušuje ve výroku o vině, trestu, náhradě škody a ve zprošťujícím výroku týkajícím se těchto obžalovaných.

II. Podle § 259 odst. 1 tr. ř. se věc v rozsahu zrušení vrací soudu prvního stupně.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě, pobočky v Olomouci ze dne 11. 10. 2021 č. j. 28 T 4/2016-12432 byli obžalovaní MUDr. Vladimír L. a PharmDr. Luděk K. uznáni vinnými zločinem podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku, ve formě spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, kterého se měli dopustit tím, že po předchozí vzájemné domluvě v úmyslu se obohatit, v období nejméně od 2. ledna 2006 do 31. srpna 2012 ve xxx, MUDr. Vladimír L. vystavoval svým jménem jako praktický lékař pro dospělé, případně i jako odborný internista, xxx, s ordinací na adrese: xxx, lékařské předpisy (recepty) na osoby, jejichž osobní údaje získal zejména ze své evidence pacientů, toto činil bez vědomí dotčených osob, přičemž jde nejméně o následující osoby – nyní následuje seznam osob a vystavených receptů na stranách 2 až 263 rozsudku,

takto neoprávněně vystavené lékařské předpisy na léky a zdravotnický materiál MUDr. Vladimír L. následně předával PharmDr. Lud'ku K., provozovateli lékárně xxx, který s vědomím, že se jedná o lékařské předpisy, k jejichž vystavení MUDr. Vladimír L. zneužil osobní údaje osob, tyto lékařské předpisy předkládal k úhradě zdravotním pojišťovnám působících na území České republiky, které pak za neoprávněně vystavené lékařské předpisy provedly úhradu léků a zdravotnického materiálu, na bankovní účet PharmDr. Lud'ka K., číslo xxx, vedený u Sberbank CZ, a.s. (do 28. 02. 2013 obchodního názvu Volksbank CZ, a.s.), IČ: 250 83 325, se sídlem Na Pankráci 1724/129, 140 00 Praha 4 - Nusle, nejméně v celkové výši 7 436 084,76 Kč,

kdy tímto jednáním způsobili České průmyslové zdravotní pojišťovně, IČ: 476 72 234 (do 01. 10. 2009 obchodního názvu Hutnická zaměstnanecká pojišťovna - v seznamu označena jako Česká průmyslová), škodu ve výši nejméně 2 516 308,14 Kč, Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, IČ: 411 97 518 (v seznamu označena jako Všeobecná ZP ČR), ve výši nejméně 74 344,37 Kč, Revírní bratrské pokladně, zdravotní pojišťovně, IČ: 476 73 036 (v seznamu označena jako Revírní bratrská pokladna), ve výši nejméně 1 001 803,40 Kč, Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra České republiky, IČ: 471 14 304 (v uvedeném seznamu označena jako Ministerstva vnitra), ve výši nejméně 1 930 692,78 Kč, Oborové zdravotní pojišťovně zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví, IČ: 471 14 321 (v seznamu označena jako Oborová ZP), ve výši nejméně 884 040,01 Kč a Vojenské zdravotní pojišťovně České republiky, IČ: 471 14 975 (v seznamu označena jako Vojenská ZP), ve výši nejméně 1 028 896,06 Kč, přičemž tyto léky a zdravotnický materiál nikdy nebyly MUDr. Vladimírem L. ani PharmDr. Luděkem K. předány výše uvedeným osobám, jejichž osobní údaje byly zneužity k vystavení lékařských předpisů a finanční prostředky neoprávněně získané od zdravotních pojišťoven použili pro svoji potřebu, případně MUDr. Vladimír L. místo předepsaných léků a zdravotnického materiálu obdržel od PharmDr. Luděka K. jiná léčiva, zejména Botox, Viagru a Wobenzyn, která použil pro svoji potřebu,

a svým jednáním, v úmyslu obohatit se, MUDr. Vladimír L. a PharmDr. Luděk K. uvedli v omyl zdravotní pojišťovny působící na území České republiky a způsobili jim celkovou škodu nejméně ve výši nejméně **7 436 084,76 Kč**.

Za to byl **obžalovaný MUDr. Vladimír L.** odsouzen podle § 209 odst. 4 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon byl podle § 84, § 85 odst. 1 tr. zákoníku, za použití § 81 odst. 1 tr. zákoníku, podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 let za současného vyslovení dohledu. Podle § 85 odst. 2 tr. zákoníku bylo obžalovanému uloženo, aby podle svých sil nahradil škodu, kterou trestným činem způsobil. Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku, § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3, odst. 4, odst. 5 tr. zákoníku byl obžalovanému dále uložena peněžitý trest ve výměře 200 celých denních sazeb, kdy denní sazba se určuje na 500 Kč (celkem 100 000 Kč). Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku byl obžalovanému dále uložena trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu praxe soukromého praktického lékaře, a to na dobu 5 let. **Obžalovaný PharmDr. Luděk K.** byl odsouzen podle § 209 odst. 4 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon byl podle § 84, § 85 odst. 1 tr. zákoníku, za použití § 81 odst. 1 tr. zákoníku, podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 let za současného vyslovení dohledu. Podle § 85 odst. 2 tr. zákoníku bylo obžalovanému uloženo, aby podle svých sil nahradil škodu, kterou trestným činem způsobil. Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku, § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3, odst. 4, odst. 5 tr. zákoníku byl obžalovanému dále uložena peněžitý trest ve výměře 200 celých denních sazeb, kdy denní sazba se určuje na 500 Kč (celkem 100 000 Kč). Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku byl obžalovanému dále uložena trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu lékárnického povolání při poskytování lékařské zdravotní péče, a to na dobu 5 let. Podle § 228 odst. 1 tr. ř. byli obžalovaní zavázáni povinností společně a nerozdílně nahradit poškozeným České průmyslové zdravotní pojišťovně, IČ: 47672234, se sídlem Jeremenkova 161/11, Vítkovice, 703 00 Ostrava, škodu ve výši 2 516 308,14 Kč, Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, IČ: 41197518, se sídlem Orlická 2020/4, 130 00 Praha 3 - Vinohrady, škodu ve výši 74 344,37 Kč, Revírní bratrské pokladně, zdravotní pojišťovně, IČ: 47673036, se sídlem Michálkovičká 967/108, Slezská Ostrava, 710 00 Ostrava, škodu ve výši 1 001 803,40 Kč, Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra České republiky, IČ: 47114304, se sídlem Vinohradská 2577/178, Vinohrady, 130 00 Praha 3, škodu ve výši 1 930 692,78 Kč. Podle § 229 odst. 1 tr. ř. byla poškozená Oborová zdravotní pojišťovna zaměstnanců bank,

pojišťoven a stavebnictví, IČ: 47114321, se sídlem Praha 4, Roškotova 1225/1, PSČ 14000, odkazuje s jejím nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Naproti tomu obžalovaní MUDr. Vladimír L. a PharmDr. Luděk K. byli podle § 226 písm. b) tr. ř. zproštěni obžaloby Krajského státního zastupitelství v Ostravě, pobočka v Olomouci, č. j. 2 KZV 33/2015-448, ze dne 27. 9. 2016 pro skutky, že

po předchozí vzájemné domluvě v úmyslu se obohatit, v období nejméně od 2. ledna 2006 do 31. srpna 2012 ve xxx, MUDr. Vladimír L. vystavoval svým jménem jako praktický lékař pro dospělé, případně i jako odborný internista, xxx, s ordinací na adrese: xxx, lékařské předpisy (recepty) na osoby, jejichž osobní údaje získal zejména ze své evidence pacientů, přičemž toto činil bez vědomí dotčených osob, přičemž jde nejméně o následující osoby – nyní následuje seznam osob a vystavených receptů na stranách 266 až 342 rozsudku,

čímž měli spáchat zločin podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 tr. ř. byli poškození Česká průmyslová zdravotní pojišťovna, IČ: 47672234, se sídlem Jeremenkova 161/11, Vítkovice, 703 00 Ostrava, Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR, IČ: 41197518, se sídlem Orlická 2020/4, 130 00 Praha 3 - Vinohrady, Revírní bratrská pokladna, zdravotní pojišťovna, IČ: 47673036, se sídlem Michálkovická 967/108, Slezská Ostrava, 710 00 Ostrava, Zdravotní pojišťovna ministerstva vnitra České republiky, IČ: 47114304, se sídlem Vinohradská 2577/178, Vinohrady, 130 00 Praha 3, odkázání s jejich nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Proti tomuto rozsudku podali odvolání obžalovaní MUDr. Vladimír L. a PharmDr. Luděk K. i státní zástupce.
3. Odvolání obžalovaného MUDr. Vladimíra L. odůvodnil zvolený obhájce Mgr. Zdeněk Mach tak, že napadá všechny výroky uvedeného rozsudku týkající se jeho osoby. Napadenému rozsudku a řízení, které jeho vydání předcházelo, vytýká porušení práva na obhajobu, dále to, že soud nehodnotil správně jednotlivé důkazy, skutková zjištění založil na nesprávných předpokladech a nerespektoval v rámci těchto úvah zásadu v pochybnostech ve prospěch obviněného. Ač bylo ve věci slyšeno značné množství svědků, tak věc samotná není nikterak složitá. Měl při znalosti potřebných údajů pacientů na tyto vystavovat recepty, které jim však nevydal, odnesl je do lékárny spoluobžalovaného PharmDr. K., který je měl vykázat jako přijaté s vydáním tam uvedených léků a uplatnit u příslušné zdravotní pojišťovny, která tyto recepty následně proplatila. U každého pacienta tedy musí být zjištěny všechny tyto jednotlivé body skutkového děje a od legálního průběhu se vše liší pouze v tom, že pacient uvedený lék nedostal. Za běžného průběhu trestního řízení by bylo vše jednoduše zjištělné a prokazatelné ze zdravotní dokumentace, kterou je povinen u každého pacienta jako jeho praktický lékař vést. Hned na počátku trestního řízení policie při domovních prohlídkách či prohlídkách ordinace zajistila kompletní zdravotní dokumentaci vedenou již pouze elektronicky a všechny verze i zálohové policie ztratila. Tímto mu zásadním způsobem bylo upřeno či znemožněno právo na řádnou obhajobu. Je v situaci, kdy se má bránit konstrukci soudu, která je následující: Pokud pacient prohlásí, že neobdržel léky od obžalovaného v ordinaci a nebyl ani v lékárně spoluobžalovaného PharmDr. K., lze učinit jednoznačný závěr, že se jedná o případ podvodného vykázaní receptu na jeho osobu. S touto konstrukcí nemůže souhlasit, ovšem velmi těžko se mu bez kompletní zdravotní dokumentace prokazuje opak. Jen samotný závěr, že, pokud pacient prohlásí, že v dané lékárně nebyl a je dostatečný pro uznání na vinu v tomto dílčím útoku, je zavádějící, protože ve skutečnosti se mohlo stát, že recept pacientovi v dané lékárně vyzvednul jeho příbuzný, nebo pacient příslušné léky obdržel přímo v ordinaci. Je možnost i tzv. záměny pacientů, neboť má v evidenci asi 5 500 pacientů a jediným individuálním rozlišujícím

znakem je jejich rodné číslo. Když vypisuje v počítači recept, mohl se splést a např. do záhlaví receptu namísto K. Jana použil z databáze údaje K. Josefa. Poměrně značná skupina pacientů trpí dlouhodobě nemocemi či poruchami, příp. nějakou závislostí, což podstatným způsobem snižuje jejich schopnost si cokoliv pamatovat. Jako příklad uvedl svědka Roberta B. Například svědkyně Hana B. se léčí od roku 2009 pro hypertenzi a přitom neguje očkování proti chřipce. Obžalovaný si je jist, že byla v ordinaci očkována. Další samostatnou skupinou svědků jsou ti, kteří nebyli nikdy jeho pacienti a nezná je. Přesto mají existovat recepty uplatněné na jejich jméno v lékárně PharmDr. K. Soud vzal tyto svědky za jednoznačně usvědčující a vůbec se nezabýval úvahou, kde si obžalovaný opatřil osobní údaje těchto svědků. Proto trval u těchto pacientů zejména na tom, ať jsou zdravotními pojišťovnami předloženy originály příslušných receptů, resp. originály všech receptů, neboť na lícové straně jsou osobní údaje pacienta a předepsané léky, na rubové straně přijímací podací razítko příslušné lékárny, kde byl recept uplatněn. Bez originálu takové oboustranné listiny nelze jen z kopií ve spise učinit jednoznačný závěr o tom, že konkrétní recept byl také uplatněn v lékárně PharmDr. K. Dále obžalovaný MUDr. L. poukázal na odposlechy týkající se komunikace jeho manželky s kamarádkou, kdy z této má údajně být dokazována, byť nepřímou, projednávaná trestná činnost. Manželka mluvila o zcela něčem jiném, měla výhrady k tomu, že jako praktik předepisuje i léky mimo zaměření. Odmítá, že by se dopustil toho, co je mu kladeno za vinu, závazky vůči pojišťovnám má z jiného titulu na základě revizí jejich revizních lékařů, kteří v rámci kontrol vytýkali pochybení, špatnou preskripci, předepisování léků či poskytování výkonu bez smlouvy s pojišťovnou, nejde-li o neodkladnou péči apod. Pokud obžaloba tvrdila, že za období let 2006–2012 měla být celková škoda ve výši asi 11 mil. Kč, pak by tato částka musela být dohledatelná v účetnictví PharmDr. K. Nákupem léků nevykrytý a následně pojišťovnou proplacený recept znamená, že lékárna obdržela proplacenou cenu léků a na druhé straně nefiguruje výdaj za nákup těchto léků. Pokud se taková ekonomická či účetní analýza neprovedla, je to na úkor obhajoby, neboť pokud by z této analýzy vyplynulo, že položka za nákup léků vydaných proti receptům více méně odpovídá výši plateb od zdravotních pojišťoven za tyto recepty, sotva by bylo možno uzavřít, že k nějakým nekalým praktikám v lékárně docházelo.

4. Závěrem navrhl, aby vrchní soud napadený rozsudek v jeho odsuzující části zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.
5. Odvolání obžalovaného PharmDr. Lud'ka K. odůvodnil zvolený obhájce JUDr. Jiří Rak tak, že odvolání směřuje proti všem výrokům napadeného rozsudku. Poukázal na to, že trestní řízení a úkony v něm byly zahájeny 17. 5. 2011 pro podezření z toho, že předkládal zdravotním pojišťovnám neoprávněně pozměněné lékařské recepty v položkách množství a případně vystavoval fiktivní lékařské recepty na konkrétní osoby za účelem vymáhání plnění z těchto receptů vyplývajících. Následně usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 16. 7. 2015 a obžaloba ze dne 27. 9. 2016 již uvádějí zcela odlišnou skutkovou větu, kdy po předchozí vzájemné domluvě s MUDr. L. v úmyslu se obohatit MUDr. L. vystavoval svým jménem jako praktický lékař recepty na osoby pacientů, což činil bez jejich vědomí, tyto následně předával PharmDr. K., který s vědomím, že se jedná o lékařské předpisy, k jejichž vystavení MUDr. L. zneužil osobní údaje osob, tyto lékařské předpisy předkládal k úhradě zdravotním pojišťovnám a léky a zdravotnický materiál nikdy nebyly obžalovanými předány výše uvedeným osobám. Finanční prostředky neoprávněně získané od zdravotních pojišťoven použili pro svoji potřebu. Usnesení o zahájení trestního stíhání, obžaloba ani napadený rozsudek neuvádí jediný přímý důkaz o tom, jaké skutečnosti odůvodňovaly zahájení trestního stíhání a podání obžaloby. Rovněž v hlavním líčení nebyl předložen ani jeden přímý důkaz o tom, že mezi obžalovanými mělo dojít k předchozí vzájemné domluvě v úmyslu se obohatit, že MUDr. L. vystavené

recepty předával PharmDr. K., že následně PharmDr. K. tyto neoprávněně vystavené lékařské recepty s vědomím, že k jejich vystavení MUDr. L. zneužil osobní údaje osob, předkládal k úhradě zdravotním pojišťovnám. Obžalovaný namítl, že z receptů předložených v lékárně nelze žádným způsobem zjistit, že by se mohlo jednat o lékařský předpis vystavený neoprávněně, pokud jej předložila konkrétní osoba. Není prokázána ani závěrečná část skutkové věty v napadeném rozsudku, že léky a zdravotnický materiál nikdy nebyly obžalovanými předány výše uvedeným osobám. Ve zdravotních pojišťovnách jsou recepty v originálním provedení, které jednoznačně svědčí o tom, že tato léčiva byla proti předloženému receptu lékárnou a kdy vydána. Soud k opakovaným návrhům originály receptů k důkazu neprovedl a zbavil obhajobu zásadního důkazu, neboť založené kopie jednostránkově vytištěné vůbec neposkytují možnost určit, která rubová strana receptu náleží k lícové straně receptu s potvrzením lékárny o vydání léčiv. Stejně tak není prokázáno, že obžalování finanční prostředky neoprávněně získané od zdravotních pojišťoven použili pro svoji potřebu.

6. Obhajoba předložila návrh na předběžné projednání obžaloby, neboť při prostudování spisu nebyly nalezeny žádné listiny, jež by opravňovaly policejní orgán k tomu, aby jakkoliv od počátku vyšetřování zajišťoval informace a listiny ze zdravotní dokumentace pacientů MUDr. L. a klientů PharmDr. K., a to zejména do doby, než byl k tomu soudem vydán 25. 6. 2014 částečný souhlas. Před tímto datem policie vyžadovala u jednotlivých zdravotních pojišťoven konkrétní recepty pacientů, ke kterým neměla mít žádný přístup, byl porušen zákon č. 372/2011 Sb. o zdravotních službách a vyhláška č. 98/2012 Sb. o zdravotní dokumentaci. Originál lékařského receptu má dvě strany a z pořízených kopií není jednoznačně doložitelné, že zadní rubová strana náleží té které straně lícové, toto by bylo možné prokázat pouze originálem receptu. Navíc ve skupině pacientů, kteří neznali lékaře, se nepodařilo dohledat ve spise ani kopie receptů, kde by byli MUDr. L. uvedeny iniciály této osoby. Dále obhajoba navrhovala, aby u všech osob, jež jsou uvedeny v usnesení o zahájení trestního stíhání, byla do spisu doložena konkrétní písemná informace či doklad o tom, zda v průběhu stíhané doby byly vedeny jako dočasně práce neschopné. Vyslechnuta byla řada pacientů, kteří s postupem času tvrdí, že žádné léky nebrali, což je ale v rozporu s tím, pro co byli léčeni a byla jim na tuto jejich diagnózu vystavena pracovní neschopnost. Dále obhajoba navrhovala, aby do spisu byly doloženy konkrétní údaje k jednotlivým osobám, týkající se ověření skutečnosti, zda některá z nich přijala od své zdravotní pojišťovny zpětně částku, jež překročila částku tzv. ochranného limitu. Protože došlo ke ztrátě nosiče, na kterém byla zajištěna počítačová dokumentace pacientů MUDr. L., byla obhajoba zbavena možnosti prokazovat oprávněnost postupu MUDr. L. při léčbě pacientů, včetně množství a druhu předepisovaných léčivých přípravků. Současně touto ztrátou je i obžaloba zbavena hlavního důkazu o tom, kteří pacienti byli MUDr. L. léčeni a jakým způsobem, zda to odpovídalo množství a druhu předepisovaných léčiv. Pro uvedenou skutečnost ztráty hlavního důkazu nelze řízení u soudu vůbec vést, neboť jde o nezaměnitelný důkaz, který nelze nahradit vzpomínkami předvolaných svědků. Při výsleších svědků u soudu se mnohokrát ukázalo, jak hluboké a rozsáhlé je zapomínání, případů, kdy si vyslychaní po 14 letech nepamatovali, zda vůbec a jaká léčiva brali, příp. že místo předepsaných léků užívali jiné léky v rámci tzv. generické substituce, nebo do které lékárny chodili, bylo hodně. Dále se odvolání zabývá možnostmi tzv. genetické substituce léků.
7. Poukázal na průběh celé trestní věci, kdy se průběžně měnila předpokládaná výše způsobené škody, až následně byly ze strany policie zdravotní pojišťovny vyzvány, aby podle seznamu vyhotoveného policií provedly vyčíslení škody přesně v rozsahu, jaký stanovila policie. Škodu tedy nevyčísly zdravotní pojišťovny, ale sama policie na základě domnělé úvahy, že po podaných vysvětleních k ní došlo jednáním obžalovaných. Každé jednání obžalovaných ve

vztahu k jednotlivým svědkům s uvedením celého rozsahu propravených léčiv jako výše škody bylo určeno jen úvahou. Opětovně napadá hodnocení důkazů v tom, že nebylo prokázáno, že se obžalovaní nejprve před rokem 2006 vzájemně dohodli na páchaní trestné činnosti, že MUDr. L. všechny recepty neoprávněně vystavené předával PharmDr. K. a že tento měl vědomost o tom, že recepty jsou vystaveny neoprávněně. Kromě výpovědí svědků není jediný důkaz o tom, že předmětná léčiva si v lékárně xxx nevyzvedávali, není důkaz, že PharmDr. K. z tržeb od zdravotních pojišťoven cokoliv odváděl MUDr. L. jako podíl neoprávněně získaných finančních prostředků zdravotních pojišťoven a kolik léčiv, zejména Botox, Viagra a Wobenzyn, PharmDr. K. poskytl MUDr. L. a v jaké peněžní hodnotě.

8. Za výše uvedeného skutkového stavu je soudem učiněná právní kvalifikace zřejmě nepřiléhavá, proto pokud obhajoba zcela odmítá vinu PharmDr. K., pak nesouhlasí ani s uloženým trestem odnětí svobody. Vyslovení peněžitého trestu je trestem zcela nepřiměřeným a přísným. Vyslovení trestu zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu lékárnického povolání při poskytování lékařské zdravotní péče, pak obžalovanému znemožňuje nejen možnost provozovat vlastní lékárnou, ale i být zaměstnancem lékárny i jako sanitář pro zařízení lékařské péče. Obhajoba provedla rozbor toho, jakou náplň práce v lékárně má lékárník neboli farmaceut, farmaceutický asistent, dříve laborant anebo sanitář pro zařízení lékařské péče. Protože se PharmDr. K. jako lékárník nedopustil žádného porušení při přípravě léků, při jejich vhodném výběru pacientům a při poskytování odborných rad a pokynů, vykonával odbornou praxi lékárníka s náležitou odborností. Vytýkaná trestná činnost je charakteru majetkového a nikoliv odborného. Je tedy nad rámec běžné praxe, aby uložením takového trestu zákazu činnosti byl zcela vyloučen z možnosti nadále zajišťovat pro sebe a rodinu obživu v oblasti lékárenství. Po nuceném uzavření lékárny si našel práci jako lékárník – asistent v lékařské společnosti, tedy nikoliv jako podnikatel.
9. Závěrem navrhl, aby odvolací soud věc vrátil k dalšímu řízení.
10. Státní zástupce podané odvolání směřoval do výroku o zproštění obžaloby v neprospěch obou obžalovaných, a to zejména do dvou výroků týkajících se pacientů Bc. Jeronýma B. a Josefa S. U těchto se nalézací soud omezil pouze na konstatování, že obžalovaný MUDr. L. byl jejich ošetřujícím lékařem a předepsané léky užívali, buď si je mohli vyzvedávat v lékárně obžalovaného PharmDr. K. (svědek Bc. B.), nebo určitě si je vyzvedávali v lékárně obžalovaného PharmDr. K., příp. je dostával v ordinaci MUDr. L. (svědek S.). Krajský soud zcela ignoroval předložené důkazy ve formě materiálů vyžádaných od služebních lékařů obou svědků. Služební lékař předložil zdravotní dokumentaci obou svědků a vyloučil tak možnost, že by svědci trpěli chorobami, pro které by byly léky specifikované v obžalobě medikovány. Výpovědi těchto svědků mohou být účelové, zejména svědek S. byl dobrým kamarádem obžalovaného MUDr. L. V případě obou svědků se jednalo o poměrně vysoké částky neoprávněně preskripce léků. Krajský soud zcela rezignoval na komparaci výpovědí výše uvedených svědků s lékařskými zprávami služebního lékaře a u svědka S. i na obsah telefonických hovorů, které vedl s obžalovaným MUDr. L.
11. Závěrem navrhl, aby vrchní soud podle § 258 odst. 1 písm. b), c), odst. 2 tr. ř. zrušil napadený rozsudek ve zprošťující části u útoků týkajících se Bc. Jeronýma B. a Josefa S. a v této části dle § 259 odst. 1 tr. ř. věc vrátil krajskému soudu, aby ve věci učinil rozhodnutí nové.
12. Vrchnímu soudu v Olomouci byla věc předložena k rozhodnutí jako soudu odvolacímu ve smyslu § 252 tr. ř. V první řadě vrchní soud uvádí, že odvolání podali státní zástupce a oba

obžalování jako oprávněné osoby ve smyslu § 246 odst. 1 písm. a), b) tr. ř. a ve lhůtě stanovené v § 248 odst. 1 tr. ř.

13. K projednání podaných odvolání nařídil vrchní soud veřejné zasedání, v jehož průběhu státní zástupce odkázal na písemně zpracované odvolání a zrekapituloval, že odvolání je podáváno do výroku o zproštění obžaloby podle § 226 písm. b) tr. ř. v neprospěch obou obžalovaných.
14. Obhájce obžalovaného MUDr. L. ve veřejném zasedání rozvedl podstatné body odvolání ve shodě s písemným vyhotovením a zdůraznil, že věc nestojí důkazně tak, aby bylo možno učinit jednoznačný závěr o vině obžalovaných.
15. Obhájce obžalovaného PharmDr. K. rozvedl podstatné body odvolání ve shodě s písemným vyhotovením.
16. Státní zástupce k odvolání obou obžalovaných uvedl, že vzhledem k rozsáhlým výhradám a námitkám obhajoby ve vztahu k procesnímu postupu a k rozhodovací činnosti soudu prvního stupně nechává na úvaze odvolacího soudu, zda jde o argumentaci natolik závažnou, aby zpochybnila správnost a zákonnost vydaného rozhodnutí či případně jej zcela diskvalifikovala a zda odůvodňuje postup, který by umožnil soudu prvního stupně se věcí znovu zabývat a rozhodnout na základě vypořádání se s námitkami obhajoby.
17. Obhájce obžalovaného MUDr. L. k odvolání státního zástupce uvedl, že odvolání se týká dvou pacientů, kteří potvrzují, že k MUDr. L. chodili, recepty převzali a léky si vybrali v lékárně. Přesto je to napadáno a říká se, když měli své závodní lékaře, tak je nesmysl, aby docházeli k MUDr. L. Má za to, že toto odvolání je nedůvodné. Obhájce druhého z obžalovaných se k tomuto vyjádření připojil.
18. Zmocněnec poškozené České průmyslové zdravotní pojišťovny ve veřejném zasedání k odvolání obou obžalovaných a státního zástupce uvedl, že odvolání podané státním zástupcem nezasahuje do sféry pojištěnců poškozené České průmyslové zdravotní pojišťovny. V souvislosti se ztrátou zdravotní dokumentace nemohl krajský soud postupovat při rozhodování jinak, než provést obsáhlé dokazování. Ve vztahu k pojištěncům poškozené bylo rozsáhlé, úplné a důkladné, pokud jde o prokázání škody, která se vztahuje k jejím pojištěncům, a proto poškozená nemá pochybnosti o správnosti výroku krajského soudu o vině a trestu.
19. Státní zástupce po doplnění dokazování ve veřejném zasedání závěrem navrhl zrušit napadený výrok a vrátit věc soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí. Zmocněnec poškozené České průmyslové zdravotní pojišťovny závěrem navrhl odvolání podané obžalovanými zamítnout. Obhájci obou obžalovaných navrhli zrušení rozsudku soudu prvního stupně a vrácení věci soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.
20. Z podnětu podaných odvolání vrchní soud přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jeho vyhlášení předcházelo.
21. V řízení, které předcházelo vydání napadeného rozsudku, neshledal odvolací soud žádné podstatné vady uvedené v § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř., tedy takové, jimiž se má zabezpečit objasnění věci nebo právo obhajoby. Trestní stíhání obou obžalovaných bylo řádně zahájeno usnesením podle § 160 odst. 1 tr. ř. ze dne 16. 7. 2015. Pro tento skutek byla na oba obžalované podána 27. 9. 2016 obžaloba a o zažalovaném skutku bylo následně rozhodnuto napadeným rozsudkem. Protože u obou obžalovaných byl od zahájení trestního stíhání dán důvod nutné obhajoby uvedený v § 36 odst. 3 tr. ř., zvolil si obžalovaný MUDr. L. 22. 7. 2015 jako obhájce Mgr. Zdeňka Macha a obžalovaný PharmDr. K. si 23. 7. 2015 zvolil jako obhájce JUDr. Jiřího Raka, kteří se v přípravném řízení i v řízení před

soudem prvního stupně účastnili nařízených vyšetřovacích úkonů i jednotlivých hlavních líčení. Oba zvolení obhájci též podaná odvolání řádně odůvodnili. Oběma obžalovaným bylo umožněno vyjádřit se k předmětu obvinění, čehož využili a v přípravném řízení i u hlavního líčení k věci vypovídali.

22. Krajský soud v mnoha hlavních líčeních, počínaje 11. 1. 2017, provedl rozsáhlé dokazování, kdy vyslechl oba obžalované, včetně dnes již pravomocně zproštěného MUDr. Mgr. Martina P., vyslechl ohromné množství svědků, dále k důkazu provedl znalecký posudek z oboru kybernetika, předložením podle § 213 odst. 1 tr. ř. provedl listinné důkazy, přehráním zvukových záznamů provedl odposlechy telekomunikačního provozu. Po ukončení dokazování a přednesu závěrečných řečí v hlavním líčení dne 11. 10. 2021 nejprve podle § 23 odst. 1 tr. ř. ze společného řízení vyloučil řízení o dílčích útocích pokračujícího zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku (č. l. 12385) a poté rozhodl napadeným rozsudkem.
23. Odvolání obžalovaného PharmDr. K. mj. napadalo tu skutečnost, že úkony trestního řízení podle záznamu ze 17. 5. 2011 (č. l. 1) byly zahájeny pro jiný skutek, než je popsán v usnesení o zahájení trestního stíhání. Ze záznamu o zahájení úkonů trestního řízení na č. l. 1 vyplývá, že policejní orgán měl poznatky o tom, že PharmDr. K. se má dopouštět zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku, kdy jako provozovatel lékárny xxx ve xxx předkládal zdravotním pojišťovnám k úhradě neoprávněně pozměněné lékařské recepty předepsané pacientům jejich ošetřujícími lékaři, příp. sám vystavoval fiktivní lékařské recepty na konkrétní osoby za účelem vylákání finančních plnění z těchto receptů vyplývajících. Doplněním ze dne 12. 6. 2012 (č. l. 6) byly úkony trestního řízení rozšířeny i ve vztahu k MUDr. Vladimíru L. pro zvláště závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, který byl skutkově popsán tak, že PharmDr. K. jako provozovatel lékárny xxx ve xxx předkládal zdravotním pojišťovnám k úhradám fiktivní a neoprávněně pozměněné lékařské recepty předepsané pacientům lékařem MUDr. L., zejména v položkách množství předepsaných léků, které pacienti nikdy neužívali nebo v lékárně nevyzvedli, to vše za účelem vylákání finančních plnění z těchto receptů vyplývajících od zdravotních pojišťoven. V usnesení o zahájení trestního stíhání ze 16. 7. 2015 (č. l. 7-116) je jednání obou obžalovaných považováno za pokračující zvláště závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, kdy skutek je popsán tak, že oba obžalovaní po předchozí vzájemné domluvě v úmyslu se obohatit, kdy MUDr. L. jako lékař vystavoval lékařské předpisy (recepty) na osoby, jejichž osobní údaje získal zejména ze své evidence pacientů a činil tak bez vědomí dotčených osob, dále následují údaje o jednotlivých osobách a předepisovaných léčích. Takto neoprávněně vystavené recepty MUDr. L. předával PharmDr. K., který je předkládal k úhradě zdravotním pojišťovnám, neboť léky a zdravotnický materiál nikdy nebyly výše uvedeným osobám vydány. Je tedy zřejmé, že podstatou jednání, pro které byly úkony trestního řízení zahájeny, bylo předkládání neoprávněně vystavených či neoprávněně pozměněných receptů zdravotním pojišťovnám ze strany PharmDr. K., když v záznamu o rozšíření úkonů trestního řízení z 12. 6. 2012 je již popsána i role MUDr. L. jako toho, který recepty vyplňoval. Částečná totožnost jednání obžalovaného PharmDr. K. a zejména způsobený následek, tedy předkládání neoprávněně vydaných receptů s osobními údaji pacientů, kteří léky neobdrželi, k úhradě zdravotním pojišťovnám, kterým tak vznikla škoda, je zachována totožnost popsaného skutku, pro který byly úkony trestního řízení zahájeny, i skutku následně popsaného v usnesení o zahájení trestního stíhání.
24. Odvolání obžalovaného PharmDr. K. namítalo, že policejní orgán neměl oprávnění od počátku vyšetřování zajišťovat informace a listiny ze zdravotní dokumentace jednotlivých svědků. Je skutečností, že zákon č. 372/2011 Sb. o zdravotních službách nabyl účinnosti až

1. 4. 2012 a tento v § 51 upravuje povinnost mlčenlivosti o skutečnostech, o kterých se poskytovatelé zdravotních služeb v souvislosti s jejich poskytováním dozvěděli. Zákon č. 592/92 Sb. o pojistném na veřejné zdravotní pojištění obsahoval v § 23 ustanovení o povinnosti zaměstnanců příslušných zdravotních pojišťoven zachovával mlčenlivost. Státní zástupce OSZ ve Vsetíně 11. 7. 2011 požádal soudce Okresního soudu ve Vsetíně o udělení souhlasu k vyžádání údajů, na které se vztahuje povinnost mlčenlivosti, a soudce Okresního soudu ve Vsetíně 13. 7. 2011 svůj souhlas udělil (č. l. 2585). Je tedy zřejmé, že již krátce poté, co byly úkony trestního řízení ve věci zahájeny, byl souhlas s vyžádáním údajů od zdravotních pojišťoven příslušným soudcem udělen.
25. Při přezkumu napadeného rozsudku odvolací soud v první řadě shledal, že nalézací soud si plně neujasnil povahu skutku, pro který jsou obžalovaní MUDr. Vladimír L. a PharmDr. Luděk K. trestně stíháni. Ve zkratce je možné uvést, že podstata skutku spočívá v tom, že po jejich předchozí dohodě MUDr. L. jako lékař bez vědomí osob, které převážně byly jeho pacienti (i když ne ve všech případech), vystavoval recepty s osobními údaji těchto osob, a neoprávněně vystavené recepty předával PharmDr. K., který je opatřil razítkem lékárny a vůči zdravotním pojišťovnám tak předstíral, že osoby léky předepsané na receptech obdržely. Tyto recepty předkládal k úhradě zdravotním pojišťovnám, čímž společně měli jednotlivým zdravotním pojišťovnám způsobit škodu.
26. Jak usnesení o zahájení trestního stíhání (č. l. 7-116), tak i obžaloba podaná 27. 9. 2016 (č. l. 9584-9824), ostatně i napadený rozsudek považují jednání obžalovaných za pokračování v trestném činu ve smyslu § 116 tr. zákoníku. V posuzované věci však nelze dospět k závěru, že by jednotlivým dílčím útokem trestného činu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku bylo vystavení konkrétního receptu MUDr. L. s osobními údaji fyzické osoby, jeho předání spoluobžalovanému PharmDr. K. a uplatnění tohoto receptu vůči příslušné zdravotní pojišťovně. Oba obžalovaní se měli svého jednání dopouštět po dlouhé časové období od roku 2006 do roku 2012 a MUDr. L. měl využít osobní údaje celkem 491 osob, které jsou uvedeny v usnesení o zahájení trestního stíhání a v podané obžalobě, na jejich jména měl vystavit řádově tisíce receptů, které měly být obžalovaným PharmDr. K. opatřeny razítkem jím provozované lékárny xxx a takto přibližně jednou za 14 dní předkládány společně s fakturou příslušné zdravotní pojišťovně k proplacení. Souhrnně ovšem byly zdravotním pojišťovnám zasílány i recepty, které byly nejen MUDr. L., ale i jinými lékaři, předepisovány pacientům, kteří si léky v lékárně xxx vyzvedli. U těchto osob a receptů (které samozřejmě nejsou v podané obžalobě popsány) je proto třeba konstatovat, že byly předepsány oprávněně, pacienti léčivo na nich uvedené obdrželi a zdravotní pojišťovny úhradu za toto léčivo provedly důvodně. Jednání obžalovaných má tedy spočívat v dlouhodobém vytváření receptů na osobní údaje řádově stovek osob, na které jsou vykazovány odběry řádově tisíců léků a předkládání těchto receptů opatřených razítkem lékárny PharmDr. K. jednotlivým zdravotním pojišťovnám k proplacení. Takto popsaný skutek v sobě obsahuje jak prvky trestného činu pokračujícího, neboť ve své podstatě jde o neoprávněné vystavování receptů na různé osoby a jejich uplatňování vůči zdravotním pojišťovnám jako receptů, na jejichž základě bylo léčivo těmto osobám vydáno, tak s prvky hromadnými, kdy nejde o ojedinělý případ neoprávněného vypsání receptu, ale naopak trestná činnost obžalovaných v sobě nese prvky hromadnosti (mnohosti), pokud jde zejména o množství vystavených a vůči zdravotním pojišťovnám uplatněných receptů. Jednání obžalovaných mělo být po dlouhé časové období kontinuální a souvislé, jednotlivé akty spočívající ve vystavování receptů obžalovaným MUDr. L. a jejich uplatňování obžalovaným PharmDr. K. vůči zdravotním pojišťovnám bylo soustavně probíhající a kauzálně propojené. Je v podstatě vyloučené časově rozlišit okamžik vypsání konkrétního jednotlivého receptu obžalovaným

MUDr. L. a uplatnění takového receptu vůči zdravotní pojišťovně PharmDr. K., když, jak bylo výše uvedeno, vůči konkrétní zdravotní pojišťovně, u které byl zaregistrován jednotlivý pojištěnec, byly jednotlivé recepty uplatňovány přibližně jedenkrát za 14 dní v balíku všech receptů, na jejichž základě každého půl měsíce lékárna xxx léky většímu počtu osob vydala. Vzhledem k návaznosti jednotlivých kroků obžalovaných v čase, které až ve svém souhrnu vedly k dílčímu vyúčtování nároku vůči zdravotním pojišťovnám, nelze z hlediska jejich vzájemného prolínání (kdy ve stejném čase mohlo dojít k vystavení receptu ohledně jednoho pacienta, současně s předáním receptu jiného pacienta lékárně a v téže době uplatnění souhrnného balíku jiných receptů na pojišťovny) odlišit jednotlivé procesy vztahující se ke konkrétnímu pacientovi či receptu. Svou povahou tak nese předmětné jednání určité znaky pokračujícího i hromadného trestného činu, obdobně jako je tomu v případech drogové trestné činnosti, při které pachatelé různými formami jednání naplňují znaky skutkové podstaty trestného činu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku. Tato problematika byla řešena Nejvyšším soudem v rozhodnutích pod sp. zn. 11 Tdo 1440/2008 nebo 5 Tdo 801/2012. Odvolací soud je proto toho názoru, že jednání obžalovaných MUDr. L. a PharmDr. K. popsané ve výroku napadeného rozsudku, a to jak v odsuzující, tak i zprošťující části, není možné považovat za jednotlivé dílčí útoky pokračujícího trestného činu, ale o část jediného celistvě dlouhodobě realizovaného a propojeného jednání obžalovaných, složeného z řady dílčích úkonů, jež z hmotněprávního hlediska tvoří jediný skutek.

27. Na uvedeném závěru nemůže změnit nic ani popis uvedeného skutku užitý v usnesení o zahájení trestního stíhání, podané obžalobě a konečně i převzatý v napadeném rozsudku, neboť tato konstrukce použitá již od přípravného řízení, kdy popis skutku cituje jednotlivé osoby, na jejichž osobní údaje byly obžalovaným MUDr. L. recepty vypisovány, a u každé z těchto osob se jedná o jednotky až případně desítky vypsanych receptů, je popisem přehledným umožňujícím zjistit, po jak dlouhé časové období a v jakém počtu byly na jméno konkrétní osoby recepty předepisovány.
28. S ohledem na výše uvedené závěry o charakteru skutku je proto třeba označit postup krajského soudu, který usnesením ze dne 11. 10. 2021 č. j. 28 T 4/2016-12385 rozhodl o vyloučení části skutku ze společného řízení, za postup nesprávný, když ve vystavování receptů na jméno konkrétních osob považoval dílčí útoky pokračujícího zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku. Stejně pak za nesprávný procesní postup je třeba označit rozhodnutí učiněné v napadeném rozsudku, kdy přestože jednání obžalovaných tvoří jeden skutek, bylo o tomto rozhodnuto zároveň odsuzujícím i zprošťujícím výrokem. Odvolání státního zástupce, přestože je označeno jako odvolání podávané v neprospěch obou obžalovaných do dvou útoků ve zprošťující části napadeného rozsudku, tak fakticky napadá celý zprošťující výrok týkající se obou obžalovaných.
29. Přestože soud prvního stupně provedl ve věci rozsáhlé dokazování spočívající zejména ve výslechu několika set svědků, kteří se převážně vyjadřovali k tomu, zda byli v rozhodnou dobu pacienty obžalovaného MUDr. L., zda brali léky uvedené na receptech vystavených na jejich osobu, a zda tyto vyzvedávali v lékárně xxx provozované obžalovaným PharmDr. K., omezil se v hodnotící pasáži pod body 12. až 293. odůvodnění napadeného rozsudku zejména na citaci či popis obsahu svědeckých výpovědí vyslechnutých svědků. Takovýto postup však odporuje znění § 125 odst. 1 tr. ř., podle něhož má soud prvního stupně v odůvodnění rozsudku vyložit, které skutečnosti vzal za prokázané, o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se při hodnocení provedených důkazů řídil. Přestože soud prvního stupně po formální stránce z procesního hlediska správně provedl listinné důkazy jejich předložením podle § 213 odst. 1 tr. ř. (č. 1.

11817, 12023, 12094-12095), není o jejich obsahu, natož o jakémkoliv hodnocení v odůvodnění napadeného rozsudku, žádná zmínka.

30. Podle obsahu protokolu o hlavním líčení ze dne 15. 6. 2021 (č. l. 12094-12095) a ze dne 14. 7. 2021 (č. l. 12149) obžalovaný MUDr. L. soudu prvního stupně předložil zbytek zdravotní dokumentace některých svých pacientů v listinné podobě, kterou má k dispozici a jejíž obsah shrnul v podání na č. l. 12092-12093 a č. l. 12101. Přestože předseda senátu soudu prvního stupně provedl těmito listinami důkaz, vrátil je obžalovanému MUDr. L., aniž by z těchto byla pořízena kopie a není proto možné vůbec zjistit, co uvedené listiny obsahovaly.
31. V bodech 6. až 7. odůvodnění napadeného rozsudku soud prvního stupně shrnuje, že provedl důkaz záznamy telekomunikačního provozu. Velmi stručně tyto hodnotí, aniž by však spisový materiál obsahoval jakékoliv přepisy vedených telefonních hovorů či SMS zpráv a sám soud prvního stupně obsah hovorů, které k důkazu provedl, nikde necituje, pouze z těchto dovozuje své závěry, aniž by však citoval obsah prvotního důkazu, tedy uskutečněného telefonního hovoru či zasláné SMS zprávy. Za této situace jsou závěry, které soud prvního stupně z uvedených důkazů činí, nepřezkoumatelné jak pro osoby, kterým je opis rozsudku doručován, tak i pro odvolací soud.
32. Již po přečtení výpovědí svědků Antonína F. a Bořivoje K. v prvním hlavním líčení dne 11. 1. 2017 (č. l. 9886) obžalovaný MUDr. L. uvedl, že by chtěl fyzicky vidět ty recepty (jedná se o svědky a recepty uvedené na str. 63 a 184 až 185 obžaloby). Na toto reagovali obhájci JUDr. Rak i Mgr. Mach tím, že by bylo vhodné mít k dispozici recepty a obhajoba bude chtít při výslechu svědků těmto ukazovat recept. Na závěr hlavního líčení 12. 1. 2017 (č. l. 9889) však předseda senátu sdělil, že svědkům nebudou předkládány při jejich výslechu jednotlivé recepty. Požadavek na předložení konkrétních receptů zazněl zejména od obžalovaného MUDr. L. opakovaně v dalších hlavních líčeních při výslechu jednotlivých svědků, ovšem na toto nebylo ze strany soudu prvního stupně nijak reflektováno a jak již bylo výše uvedeno, souhrnně byly listinné důkazy předloženy postupem ve smyslu § 213 odst. 1 tr. ř. k nahlédnutí až u hlavního líčení dne 17. 5. 2019 (č. l. 11817). Přestože obhájci uvedli, že obžalovaní budou chtít přečíst konkrétní listiny, neoznačili ani v dalších hlavních líčeních tyto důkazy, nijak je neidentifikovali a celé dokazování listinami tak postupně vyznělo do ztracena. Odvolací soud toto uvádí zejména proto, aby poukázal na velmi blízkou spojitost a souvislost výpovědí jednotlivých vyslechnutých svědků s vystavenými recepty, které se ve spisovém materiálu v mnohdy elektronické, ale i listinné formě nacházejí.
33. Odvolací soud prozatím neshledává důvod k tomu, aby byl proveden důkaz originály receptů, které se ve spise nacházejí v kopiích. Kopie těchto receptů poskytl pracovníci jednotlivých zdravotních pojišťoven, kteří tak nejčastěji učinili přefocením (naskenováním) z originálů a v elektronické podobě tyto kopie uložili na DVD, která se nacházejí ve spise. Předmětem dokazování není např. zkoumání pravosti podpisu obžalovaného MUDr. L. nebo pravosti razítek jak na přední, tak na zadní straně receptu, při jejichž zkoumání by muselo být vycházeno z originálů. Kopie receptů do spisového materiálu postupně zasílalo celkem šest zdravotních pojišťoven v různých fázích trestního řízení, recepty v kopiích jsou řazeny časově posloupně a logicky provázaně, v drtivé většině případů se datum vydání receptu uvedené na přední straně shoduje s datem v razítku na zadní straně, dokladujícím výdej předepsaných léků. Prozatím není žádný důvod uvažovat o tom, že by osoby pořizující kopie z originálů receptů při této činnosti jakkoli pochybily a že by kopie receptů nacházející se ve spise tak neodrážely skutečnost.
34. Rovněž tak odvolací soud shledal, že svědkové Lubomír V. (č. l. 11326), Yvona Z. (č. l. 11327), Dagmar Z. (č. l. 11327), Anna Z. (č. l. 11328),

- Anděla V. (č. l. 11766) byli u hlavního líčení vyslechnuti, jejich jména jsou zahrnuta v odsuzující části výroku napadeného rozsudku, ovšem v jeho odůvodnění zmínka o jejich výpovědích naprosto chybí. Totéž se týká i dalších svědků vyslechnutých v hlavním líčení, jejichž jména sice nejsou ve výrokové části uvedena, avšak důkaz jejich výslechem proveden byl a z obsahu napadeného rozsudku tak nelze seznát, zda jejich výpovědi měly pro rozhodnutí nějaký význam. Jedná se o svědky Martin M. (č. l. 10291), Zdeňka B. (č. l. 10305), Alois S. (č. l. 10988), Karel P. (č. l. 11007), Patrik L. (č. l. 11337), Kateřina K. (č. l. 11412), Jitka D., dříve P. (č. l. 11987), Antonín F. (č. l. 561), Bořivoj K. (č. l. 738).
35. Soud prvního stupně redukoval výsledky provedení dokazování pouze na obsah svědeckých výpovědí vyslechnutých svědků. Podstatou projednávané trestní věci je však zjištění, zda na jméno a osobní údaje konkrétního svědka vystavil obžalovaný MUDr. L. lékařský předpis (recept) s přesně uvedenými léky, které ovšem tato osoba neobdržela a obžalovaný PharmDr. K. tento recept vůči příslušné zdravotní pojišťovně uplatnil k proplacení a měl předstírat, že léky byly osobě uvedené na receptu vydány. Proto je důležité spojit konkrétní osobu s receptem vydaným na její jméno. Pokud by soud prvního stupně takto postupoval již při provádění důkazů, tedy tak, že by jednotlivé svědky při jejich výslechu přímo konfrontoval s příslušnými recepty znějícími na jejich jméno, mohl by okamžitě zjistit, zda např. u žen nedošlo v mezidobí ke změně příjmení, nebo zda tehdejší bydliště uvedené na receptu odpovídalo faktickému bydlišti vyslýchaného svědka. V této souvislosti je třeba upozornit na to, že některé z receptů sice znějí na konkrétní jména, ovšem jako bydliště je zde uváděno jen xxx.
36. Při své přezkumné činnosti se vrchní soud seznámil s některými recepty, které jsou ve skutkové větě napadeného rozsudku uvedeny jako recepty, které měl na jméno konkrétní osoby vystavit obžalovaný MUDr. L. a obžalovaný PharmDr. K. je měl opatřit razítkem lékárny xxx a takto je prezentovat vůči zdravotním pojišťovnám. Na DVD č. l. 2624 se nacházejí recepty poskytnuté Českou průmyslovou zdravotní pojišťovnou. V souboru označeném 2008172b pod položkou 49-50 se nachází recept vystavený pro Annu Ch. 23. 10. 2008, který však vystavila MUDr. Ivana P. na lék Oltar a v lékárně xxx byl lék vyzvednut 30. 10. 2008. Odvolací soud nenalezl recept na léky Apo Ibuprofen a Tramal Retard, které by měly být vydány 29. 10. 2008. Na DVD č. l. 2625 se nachází další kopie receptů poskytnutých Českou průmyslovou zdravotní pojišťovnou a v souboru 4.ZIP 2006126 (Rp1-46) se na str. 85-86 nachází recept vystavený na pacientku Annu M. 16. 8. 2006 lékařem MUDr. Josefem S., který byl v lékárně vyzvednut 18. 8. 2006. Jedná se však o recept na léky Coxtral a Dimexol, nesouhlasí ani cena léků, jak je uváděna v napadeném rozsudku, přičemž jiný recept na osobu Anny M. odvolací soud nenalezl. V samostatném souboru na DVD č. l. 2625 označeném 91330000- 2010027.tif je na str. 137-138 recept vystavený na jméno Magda T., což by mělo odpovídat osobě Magda K., jak je uvedeno ve výroku napadeného rozsudku, ovšem soudem prvního stupně vůbec nebyla zjišťována případná změna příjmení této svědkyně.
37. Oborová zdravotní pojišťovna poskytla naskenované kopie všech receptů uplatněných v lékárně xxx obžalovaného PharmDr. K., které jsou vystaveny různými lékaři za období od roku 2005 do konce roku 2011 a tyto recepty se v elektronické verzi nacházejí na DVD č. l. 3007. Z těchto pak odvolací soud poukazuje na následující recept týkající se Evy H. (DVD č. l. 3007, soubor 2101150736), který vystavil MUDr. L. dne 21. 1. 2010, přestože podle jím vedené zdravotnické dokumentace (č. l. 3088) byla Eva H. na kontrolách 12. 1. a 31. 1. 2010.
38. Na flash-disku č. l. 3849 se nacházejí recepty, které poskytla Všeobecná zdravotní pojišťovna. Pokud jde o recepty na osobu Jana K., jak je uvedeno ve výroku napadeného rozsudku, tyto zní na jméno Olga V., ročník xxx, a je na nich

poznámka „v systému natypované jiné rodné číslo, patří K. Janě“. U osoby Olgy F. uvedené ve výroku napadeného rozsudku zní recept na jméno Josefa V., ročník xxx, opět je zde uvedena poznámka „paní pod natypovaným rodným číslem se jmenuje F. Olga“. S těmito skutečnostmi se soud prvního stupně vůbec nevypořádal, protože s listinnými důkazy nepracoval a žádným způsobem tak neobjasnil tuto možnou záměnu.

39. Není však úkolem odvolacího soudu, aby prováděl rozbor jednotlivých listinných důkazů, které se ve spisovém materiálu nacházejí. Odvolací soud pouze podotýká, že ve spisu se na DVD na č. l. 2624, 2625 a 2633 nacházejí recepty poskytnuté Českou průmyslovou zdravotní pojišťovnou, na č. l. 2910 recepty poskytnuté Zdravotní pojišťovnou ministerstva vnitra, na č. l. 2927 recepty poskytnuté Revírní bratrskou pojišťovnou, na č. l. 3007 recepty poskytnuté Oborovou zdravotní pojišťovnou a v listinné podobě se pak nacházejí recepty poskytnuté Vojenskou zdravotní pojišťovnou od sv. 16, č. l. 3864, až do svazku 20, č. l. 4965.
40. Je skutečností, že při provádění domovní prohlídky u obžalovaného MUDr. L. byl nalezen externí pevný disk s evidencí pacientů, který byl však policejními orgány ztracen. Obžalovaný se mj. hájí tím, že pokud by měl zdravotní dokumentaci svých pacientů k dispozici, mohl by z ní určit, proč a jaké léky konkrétním pacientům s ohledem na jejich zdravotní stav předepisoval. Ve spisovém materiálu se nacházejí části zdravotní dokumentace pacientů vedené obžalovaným MUDr. L., např. ve sv. 13, kdy po kontrole pracovníky OZP dne 26. 2. 2014 byla pořízena kopie zdravotnické dokumentace (č. l. 3063-3144). Z takto částečně zajištěné lékařské dokumentace vyplývá, že u řady pacientů se objevují stále stejné údaje zkopírované do jednotlivých záznamů, jimiž jsou např. údaje o pulsu 71/min., údaje o tlaku 120/78, rodinná anamnéza a osobní anamnéza je vždy popsána větou viz minulý nález, po kterém vždy následuje řádek zhodnocení dosavadních vyšetření. Kopírování jednotlivých údajů jde tak daleko, že např. u pacienta Karla H. (č. l. 3100-3101) se opakovaně uvádí, že genitálie jsou ženské bez patologického nálezu. I zpráva Všeobecné zdravotní pojišťovny (č. l. 3628) o provedené kontrole zdravotní dokumentace vedené obžalovaným MUDr. L. hovoří o tom, že v této zcela chybí zápisy z druhé poloviny roku 2010 a první poloviny roku 2011 a lékař udává, že nedopatřením nejsou tato data archivována. Přílohou této zprávy jsou výsledky šetření ve zdravotnické dokumentaci MUDr. L. a podle rodných čísel pojištěnců uvedených v příloze (č. l. 3629-3643) je třeba k rozhodnutí ve věci využít i informace, které se týkají zde uvedených pojištěnců.
41. Pokud pak jde o zaznamenané léky ve zdravotnické dokumentaci, ve vztahu k lékům popsaným ve výrokové napadeného rozsudku, z těchto částí zdravotnické dokumentace některých osob odvolací soud poukazuje na následující:
42. U pacienta Bohumila Č. (č. l. 3067-3068) ze zápisu z kontrol ve dnech 2. 9. 2011, 18. 10. 2011, 13. 1. 2012 a 24. 2. 2012 vyplývá, že mu měly být předepsány léky, které jsou uvedeny ve výrokové části napadeného rozsudku. U pacientky Ireny M. (č. l. 3069- 3070) se ve zdravotnické dokumentaci nachází popisy z kontrol ve dnech 6. 6. 2011, 9. 6. 2011, 12. 9. 2011 a 20. 2. 2012, kdy je zde záznam o předpisu léků stejně tak, jak jsou uvedeny ve výroku napadeného rozsudku. U pacientky Zdeňky H. (č. l. 3072-3073) ze zdravotní dokumentace vyplývá, že 26. 2. 2010 byl této předepsán lék Formovent, ovšem podle výroku napadeného rozsudku byl tohoto dne vydán lék Formoterol, to stejné pak lze říci o zápisu z kontroly 14. 8. 2010. U pacienta Ladislava Š. je podle zdravotnické dokumentace (č. l. 3075) zapsána kontrola 24. 6. 2010, ovšem lék Zetrol byl MUDr. L. předepsán 23. 6. 2010 (DVD č. l. 3007, soubor 2101454930). Podle zdravotnické dokumentace Květoslavy R. (č. l. 3102-3103) a Vlastislava R. (č. l. 3093-3094) je u obou uváděno, že kontrola proběhla 18. 1. 2010, oběma měl být shodně předepsán mj. lék Apo-Ome 20, recept však byl vystaven MUDr. L. 14. 1. 2010

- (DVD č. l. 3007, soubor 2091499981). Ze zdravotní dokumentace pacienta Miroslava V. (č. l. 3104) vyplývá, že při kontrole 18. 10. 2011 měly být předepsány léky Loseprazol a Kilotan, ovšem z receptů (DVD č. l. 3007, soubor 2111520570) vyplývá, že obžalovaný MUDr. L. tohoto dne na jméno Miroslava V. vystavil dva recepty, jsou zde ještě dopsány léky Voltaren a Aulin, ovšem tyto ve zdravotnické dokumentaci uvedeny nejsou.
43. Opět tyto skutečnosti odvolací soud uvádí proto, aby bylo zřejmé, jak je při hodnocení důkazů potřebné propojit osobu konkrétního svědka (pacienta) s recepty znějícími na jeho jméno a pokud ve vztahu ke konkrétní osobě existuje alespoň fragment lékařské dokumentace, musí soud prvního stupně při vytváření skutkových závěrů přihlídnout i k obsahu této zdravotní dokumentace a musí hodnotit všechny tyto důkazy ve vzájemných souvislostech.
 44. Obžalovaný MUDr. L. se ve velkém počtu případů hájí tím, že při vyplňování receptu mohlo dojít k záměně křestního jména a rodného čísla pacienta, zejména pokud měl uložena stejná příjmení pacientů v počítači pod sebou a mohlo se tak stát, že léky předepsané jedné osobě ve skutečnosti vyzvedla a užívala osoba jiná, ovšem stejného příjmení. Soud prvního stupně musí reagovat na tuto obhajobu obžalovaného MUDr. L., která se týká případné možné záměny osobních údajů osob stejného příjmení při vyplňování příslušných receptů, což na mnoha místech ve svých vyjádřeních obžalovaný MUDr. L. uváděl. Jen namátkou odvolací soud z vyjádření obžalovaného uvádí, že tento se hájil tím, že léky předepsané K. Janette brala Šárka K., léky předepsané Marcelle H. brala Anna H., léky předepsané Romanu M. bral Karel M., léky předepsané Boženě P. brala Marie P. atd., když z jednotlivých vyjádření obžalovaného MUDr. L. učiněných po výslechu jednotlivých svědků je možné dovodit, že se hájí možností záměny řádově u několika desítek pacientů. Dokazování je třeba v těchto případech zaměřit na to, jestli osoby stejného příjmení, u kterých obžalovaný MUDr. L. záměnu tvrdí a touto se hájí, v daném časovém období dostávaly předepsané léky, které se na konkrétních receptech vyskytují.
 45. Ve veřejném zasedání předložil obžalovaný MUDr. L. odvolacímu soudu část listinné zdravotní dokumentace na pacientky Zdeňku H., ročník xxx, a Zdenku H., ročník xxx (č. l. 12680-12681), což jsou listiny ze stejného zdroje, jaké předkládal v řízení před soudem prvního stupně (č. l. 12094-12095 a 12149), tedy z vlastního archivu, ve kterém se podle obžalovaného nacházejí zejména zprávy z odborných vyšetření, které mu pacienti v listinné podobě donesli a tento archiv má být značně obsáhlý. Samozřejmě se nabízí v dalším řízení možnost doplnit dokazování těmito listinami, zejména podle uvážení obžalovaného MUDr. L., který těmito listinami disponuje.
 46. Skutkový základ, k němuž soud prvního stupně po dosud provedeném dokazování dospěl a který spočívá v tom, že na určité osoby za využití jejich identifikačních údajů obžalovaný MUDr. L. vyplnil lékařské předpisy na léky, tyto následně předal spoluobžalovanému PharmDr. K., který je opatřil razítkem potvrzujícím vydání léků a jejich úhradu uplatnil u příslušných zdravotních pojišťoven, lze po přezkumu odvolacím soudem provedeném v této fázi trestního řízení označit za důvodný a opodstatněný. Nálezací soud totiž čerpal z řady svědeckých výpovědí, jejichž obsah cituje pod body 14. až 292. odůvodnění napadeného rozsudku, ze kterých vcelku jednoznačně vyplývá, že vyslechnutí svědci neobdrželi léky uvedené ve výrokové části napadeného rozsudku předepsané obžalovaným MUDr. L. a zejména žádné léky neměli z lékárny obžalovaného PharmDr. K. Otázkou však zůstává určení rozsahu trestné činnosti páchané obžalovanými, neboť skutková zjištění vyjádřená soudem prvního stupně ve výroku napadeného rozsudku jsou prozatím nejasná a nepřezkoumatelná, o jejich správnosti vznikají významné pochybnosti a k řádnému objasnění věci je třeba dokazování doplnit. Z těchto důvodů odvolací soud napadený rozsudek v části týkající se obžalovaných MUDr. L.

a PharmDr. K. zrušil podle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. ř. a v rozsahu tohoto zrušení věc vrátil soudu prvního stupně, aby dokazování doplnil a ve věci učinil nové rozhodnutí.

47. Předně je třeba uvést, že v novém rozhodnutí musí soud prvního stupně rozhodnout jedním výrokem o celém zažalovaném skutku, kdy nelze vystavování receptů ve vztahu k jednotlivým osobám uvedeným v usnesení o zahájení trestního stíhání a poté i v podané obžalobě považovat za dílčí útoky pokračujícího trestného činu. Pokud určitá část zažalovaného skutku nebude ve vztahu k vině obou obžalovaných prokázána, vypustí ji soud prvního stupně z popisu skutku a nebude o této části rozhodovat zprošťujícím výrokem.
48. V současné době nelze přesně určit rozsah dalšího dokazování, které musí nalézací soud v daném řízení provést. Nejprve v souvislosti s každou z osob uvedených v podané obžalobě, na jejichž jméno a osobní údaje měly být recepty vystavovány, je třeba právě ztotožnit (spojit) jména těchto jednotlivých osob s vystavenými recepty. Odvolací soud ponechává na úvaze soudu prvního stupně, jak k tomuto úkolu přistoupí, zda bude do budoucna pracovat s recepty v elektronické podobě, které se ve spisu nacházejí, jak na toto bylo poukázáno shora, či zda např. zvolí tu možnost, že konkrétní recepty převede vytištěním z elektronické podoby do podoby listinné. Každopádně musí ve svém dalším rozhodnutí označit příslušné recepty, dát je do spojení s konkrétní osobou a prověřit, zda všechny byly vystaveny obžalovaným MUDr. L., o čemž má odvolací soud po provedeném přezkumu vážné pochybnosti.
49. Poté nalézací soud recepty přiřazené již ke konkrétním osobám zkonfrontuje s dosud opatřenými svědeckými výpověďmi a dalšími důkazy, které se k těmto konkrétním osobám vztahují, zejména s částí zdravotní dokumentace těchto osob, pokud je alespoň v útržcích či fragmentech ve spisovém materiálu k dispozici, anebo pokud ohledně konkrétních osob zejména obžalovaný MUDr. L. určitou část zdravotní dokumentace označí a poskytne ze svého archivu. Meze dalšího dokazování se budou odvíjet od toho, co soud prvního stupně z jednotlivých receptů vztahovaných ke konkrétním osobám zjistí jak z receptů samotných, nebo svědeckých výpovědí vyslechnutých svědků, případně zdravotní dokumentace jednotlivých osob.
50. V případech, pokud bude zjištěno, že recepty vystavené obžalovaným MUDr. L. zní na jiné příjmení, nežli daná osoba v současné době užívá (typicky u žen), je třeba např. cestou vyžádání údajů z evidence obyvatel zjistit, jaké konkrétní příjmení daná žena v době vystavení receptu užívala a z této skutečnosti bude moci soud prvního stupně dovozovat, zda jde o recept, který byl vystaven za přítomnosti konkrétní pacientky a na jí aktuálně užívané příjmení, nebo zda se jednalo o recept, který bylo možné vystavit na základě údajů, jež měl z dřívější doby obžalovaný k dispozici. To stejné lze uvést v situaci, kdy aktuální bydliště jednotlivých osob tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozsudku, a to jak v části odsuzující, tak v části zprošťující, se bude lišit od bydliště uvedeného na receptu, který bude spojen s touto konkrétní osobou na vystaveném receptu. I v těchto případech je totiž možné z údajů v evidenci obyvatel zjistit, jaké bydliště měla konkrétní osoba v době vystavení konkrétního receptu. Opět lze důvodně předpokládat, že pokud by byl recept vystavován obžalovaným MUDr. L. za přítomnosti konkrétního pacienta, tento by svému ošetřujícímu lékaři případnou změnu adresy oznámil. Opačně tedy lze dovodit, že pokud by konkrétní recept byl obžalovaným MUDr. L. vystaven s adresou bydliště pacienta, která v té době nebyla pravdivá (aktuální), je možné uvažovat o tom, že k vystavení receptu nedošlo za osobní přítomnosti a tedy s vědomím příslušného pacienta.
51. V závislosti na obsahu provedených důkazů soud prvního stupně vyhodnotí jejich okruh vždy ke každé z osob, jejichž jména jsou uvedena v podané obžalobě. Až poté bude na soudu prvního stupně, aby zvážil, zda případně opakovat některé výpovědi již dosud vyslechnutých svědků, nebo vyslechnout i svědky dosud nevyslechnuté k tomu, aby mohl

odpovědně uzavřít, že konkrétní osoby léky označené na nalezených receptech obdržely či neobdržely.

52. Důvodným soud shledal odvolání státního zástupce v části, kdy tento uvádí, že při hodnocení důkazů ve vztahu k receptům vystaveným na jména pacientů Bc. Jeronýma B. a Josefa S. nalézací soud vůbec nehodnotil lékařské zprávy na č. l. 484-493 týkající se svědka B. a na č. l. 956-957 týkající se svědka S. V případě těchto osob, stejně jako všech dalších osob, které jsou uvedeny v podané obžalobě a na jejichž jméno měly být jednotlivé recepty obžalovaným MUDr. L. vystavovány, je třeba samozřejmě nejprve ztotožnit každou z těchto osob s vystavenými recepty, které se ve spisovém materiálu nacházejí, a ve vztahu k osobám Bc. Jeronýma B. a Josefa S. je třeba hodnotit i výše uvedené lékařské zprávy, které se k těmto svědkům vztahují.
53. Protože od 1. 10. 2020 jsou účinná ustanovení § 206a až 206d tr. ř. a obžalovaným se v řízení před soudem prvního stupně nedostalo poučení ve smyslu těchto zákonných ustanovení, poučil předseda senátu ve veřejném zasedání oba obžalované o možnosti sjednat dohodu o vině a trestu se státním zástupcem, příp. prohlásit vinu skutkem uvedeným v obžalobě, příp. označit skutečnosti, které obžalovaní považují za nesporné. Soud si je vědom negativního stanoviska obžalovaných k možnému využití uvedených institutů, které tito ve veřejném zasedání přednesli. Za situace, kdy byl napadený rozsudek ve vztahu k obžalovaným MUDr. L. a PharmDr. K. zrušen, věc byla vrácena soudu prvního stupně s ohledem na nutnost provádění dalšího dokazování, jehož objem v současné chvíli nelze přesně určit, pouze lze odhadovat, že dokazování bude muset být doplněno v rozsáhlé míře, tedy nikoliv v nějaké marginální části. Lze proto předpokládat, že trestní řízení potrvá ještě delší dobu. Je proto plně na obžalovaných, zda i při vědomí této skutečnosti některé ze shora uváděných institutů relativně nově zařazených do trestního řádu využijí.
54. Jak již bylo výše uvedeno, s ohledem na charakter skutku, jehož spáchání je kladeno za vinu oběma obžalovaným, a s ohledem na odvolání státního zástupce podané v neprospěch obou obžalovaných je třeba uvést, že v novém rozhodnutí může jak ve výroku o vině, tak i ve výroku o trestu, dojít k rozhodnutí, které bude z pohledu obžalovaných nepříznivější nežli v napadeném rozsudku. Pokud by se měl odvolací soud v současné fázi vyjadřovat k otázce trestů uložených oběma obžalovaným, je třeba s ohledem na délku páčání trestné činnosti, způsob jejího páčání a celkovou výši způsobené škody, která byla v napadeném rozsudku stanovena na 7,4 mil. Kč, tedy v horní polovině celkového rozsahu značné škody ve smyslu § 138 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku, považovat uložené tresty za nepřiměřeně mírné. Toto platí jak o uložených trestech odnětí svobody, tak i uložených peněžitých trestech. Z odůvodnění napadeného rozsudku totiž nelze vůbec zjistit, proč byla denní sazba uloženého peněžitého trestu soudem prvního stupně určena na částku 500 Kč, což zjevně neodráží osobní a majetkové poměry obou obžalovaných tak, jak o tom hovoří ustanovení § 68 odst. 3 tr. zákoníku. Soudu prvního stupně je třeba také připomenout, že již v přípravném řízení byly ve smyslu § 79f a § 79a tr. ř. zajištěny jako náhradní hodnota finanční prostředky na účtech obou obžalovaných (č. l. 188-192, 193-198, 206-210, 211-215, 219-224). V novém rozhodnutí, samozřejmě pokud nalézací soud dospěje k závěru o vině obžalovaných, je na místě zvažovat, zda se u zajištěných finančních prostředků jedná o bezprostřední výnos z trestné činnosti, u něhož by případně bylo na místě rozhodnout ve smyslu § 70 tr. zákoníku uložením trestu propadnutí věci, anebo zvažovat uložení trestu propadnutí náhradní hodnoty ve smyslu § 71 tr. zákoníku.
55. Závěrem odvolací soud shrnuje, že shledal podaná odvolání státního zástupce i obžalovaných MUDr. Vladimíra L. a PharmDr. Luďka K. důvodnými a z jejich podnětu napadený rozsudek částečně zrušil ve výroku o vině, trestu, náhradě škody a ve zprošťujícím výroku týkajícím se těchto obžalovaných. Zároveň věc v rozsahu zrušení

vrátil soudu prvního stupně. Soud prvního stupně v novém řízení rozhodne o celém skutku kladeném oběma obžalovaným za vinu, tak jak je vymezen popisem v podané obžalobě. Postupem objasněným zejména v bodech 47. až 48. tohoto rozhodnutí propojí konkrétní recepty nacházející se ve spisovém materiálu s konkrétními osobami uvedenými v podané obžalobě. Po zhodnocení dosud provedeného dokazování, případně doplnění o důkazy nové, učiní skutkový závěr o tom, zda tyto recepty vystavil obžalovaný MUDr. L. s vědomím či bez vědomí těchto osob a zda léky uvedené na těchto receptech byly či nebyly těmto osobám vydány v lékárně xxx obžalovaného PharmDr. K. Své nové rozhodnutí náležitým způsobem ve smyslu § 125 odst. 1 tr. ř. odůvodní, kdy je povinen vyhodnotit důkazy ve vztahu ke každé osobě uvedené v podané obžalobě a s ní souvisejícími recepty. Zároveň je soud prvního stupně vázán právními názory vyslovenými v tomto rozhodnutí a je povinen provést doplnění dokazování rozebrané výše (§ 264 odst. 1 tr.ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný.

Olomouc 18. května 2023

Mgr. Daniel Plšek v. r.
předseda senátu